

Uit Johanna's keuken.

Bessen, Bonen, Broccoli....

Links van mij doet de logeerhond zijn uiterste best om de los slingerende slierten van de kamperfoelie eraf te rukken. Rond mijn voeten ligt al een halve kruiwagen vol. Kijk dat is het halve werk, daar hoef ik mijn knippertje niet meer voor ter hand te nemen. Meewarig om zoveel energieverpilling op een zonnige ochtend, kijkt de gastvrouwhond naar mij op, zucht eens diep, en gaat door met lui wezen.

Rechts van mij, kijken de voor een prikkie op de markt gekochte stokrozen mij verwijtend aan. De onderste blaadjes waren gisteren al geel. Ze moeten nodig in de grond, maar op dat plekje staat een eenzame taxus, die verplaatst moet worden naar het randje bij het terras. En daar staan 3 laurierstruiken die naar achteren in de tuin moeten verkassen. Er staan nog gekregen asters in een emmer water, nou die blijven nog wel een paar dagen in leven.

Want ook ik wil nog een uurtje lui wezen. Hoe vaak kun je hier in ons mooie landje onbekommerd in de vroege morgen in je nachtponnetje met de krant en koffie buiten aan tafel zitten? Die momenten moet je pakken.

Mijn goede wederhelft heeft gisteren de rode en zwarte bessen geplukt. De witte bessen struiken waren door de vogels al volledig en vakkundig gestript. Gelukkig hebben wij nu ook nog een deel van de oogst binnen. In de keuken staan de pannen al klaar en de potjes liggen te weken in een sodabadje.

Maar eerst nog een uurtje lui wezen.

Dan, na de jamkokerij, de oude kleren aan, en schoffelen in de groentegaard. In onze vakantie door schoonzoon aangelegd, maar met de restrictie van zelf onderhouden. Ja hoor dat doe ik, leuk!! Niet beseffend hoe veel uren werk dat oplevert. Plus een verpletterend, overdonderende rijke oogst. Wij eten ons ongans in de verse groenten, en geven bovendien met gulle hand de kakelverse vruchten van het land, aan iedereen die zich bij ons in de buurt waagt.

Maar eerst nog een uurtje lui wezen.

Eerst nog even de puzzel uit de krant oplossen. Vriendin bellen, en nog een vriendin bellen. Lekker bij kwekken. Nog even de mail sjekken, [ja, Nederlands woord, we leven hier tenslotte niet in een vakantieland.] Nog even de hoesjes van de tuinkussens in de wasmachine gooien. De afgeknipte lavendel vol in de zon leggen, en dan....

De oude kleren aan, en schoffelen in de gaard !!

De ranken van de stokkenbonen opbinden, het blad over de tere bloemkool roosjes leggen, de laatste snoep paprikaatjes oogsten, en de diefjes uit de tomatenplanten knijpen. De druivenstruik legt zijn slingerende uitlopers bij gebrek aan een steuntje nu maar gewoon op het gras, afknippen dus en opbinden.

Maar eerst nog een uurtje lui wezen.

Waarom ben ik op mijn oude dag in hemelsnaam in een hele grote tuin gaan wonen ?? Ach, omdat het een fantastische droom is..... Zitten in je lekkerste tuinstoel, midden op de perfect onderhouden graslandje, kijkend om je heen, naar de onkruidvrije borders en pas geschoffelde wortelbedjes. Naast je op het tafeltje staat een glas wijn, er ligt een goed boek, en de honden liggen zalig slapend aan je voeten. Dromen, dromen

De harde werkelijkheid wil ik nog steeds niet onder ogen zien. Op mijn knieën kruip ik door de bonen, mijn nagels zijn afgebroken, en boen ik met chloor schoon. Als ik op een net feestje moet verschijnen. Met een wolk Chanel no 5 probeer ik de chloor lucht te verhullen, ach.....

Maar waar ik ook kom, altijd ben ik vergezeld van tasjes, tasjes vol met bessen, bonen en broccoli, grote kroppen sla, rabarber, en een bosje geurende rozen, een potje jam, en ja, zwarte nagels, ruwe knieën, en een zonverbrande neus met vellen.

Eerst nog maar een kopje koffie, nog even lui wezen, dat heeft een mens toch wel alvast verdiend ? Met het voor uitzicht van alles wat er nog moet worden gedaan ??

Links van mij ligt de logeerhond nu uitgestrekt tussen de kamperfoelie slierten, de gastvrouw hond, ligt er na een paar dagen krengerig en ongastvrij gedrag, vandaag opeens zusterlijk naast. Rechts van mij, heb ik de stokrozen toch eerst maar wat te drinken gegeven. Wie beweert dat planten niet kunnen praten ? Nee ze schreeuwen niet hardop uit dat ze verdrogen, maar je hoeft ze maar aan te kijken en je weet genoeg.

De oude boterhammen heb ik aan een ijzerdraadje in de nu bes loze struiken gehangen. De vogels nemen het voor lief, het is ook eten, wat zeur je dan ?

Nog even net doen of het vakantie is. Maar dat is het ook. Wat zou je je vermoeien als de zon zo prachtig schijnt ? De ware vrijheid zit in jezelf. Genieten van het moment, loslaten. En daarna als de batterij weer volgeladen is met energie, werken, werken, werken, wat een heerlijkheid dat dat kan !!

Op een dag als deze kook ik niet. Aan het eind van de middag nemen we een glas wijn met een klein hapje. We gooien een karbonade op de BBQ , leggen er een aardappeltje of een oude boterham naast, plukken een kropje sla uit de tuin, en nemen als toetje bessen met suiker en een flinke dot slagroom !

Doe als ik, laat de boel de boel, en geniet van de zon ,

Johanna wenst u vrijheid.